

przewodził ppłuk. Gieszkowski. Stanęło ośmnaście koni. Do jazdy podoficerskiej z przeszkodami stanęło piętnaście koni. Bieg myśliwski podoficerski

wierni poddani powołają go z powrotem na tron, a tymczasem śle im telegramy, aby podtrzymać w nich patriotycznego ducha.

nie liczących się z nikim i z niczem, owszem żądających, aby się z nimi liczone i do ich życzeń stosowano, gdyż oni są wyobraźnielami idei germańskiej, mającej zawiadnąć całym światem.

Przeciągnięto jednak strunę... Morderstwo dokonane na posła do Sejmu Rzeszy, Macieju Erzbergerze, przywódcy katolickiego centrum, stworzyło Niemcom oczy na grożące niebezpieczeństwo. Erzberger padł ofiarą swych przekonań politycznych, uważany przez nacjonalistów za głównego sprawcę poniżenia, jakiego doznały Niemcy w r. 1918, gdyż on był tym, który zawieszenie broni uzyskał i jego warunki podpisał. Od tego czasu był on celem napadów ze strony reakcjonistów, urządzono nawet zamach na jego życie. Po procesie, jaki miał z Helfferichem, usunął się na jakiś czas z widowni życia politycznego, obecnie wrócił doń, ale tylko po to, aby znaleźć śmierć z ręki jakiegoś reakcyjnego skrytobójcy.

Wiadomość o śmierci Erzbergera podziałała elektryzująco na opinię niemiecką, przywołując jej przed oczy niebezpieczeństwo, grożące ze strony rozwielmożonego reakcjonizmu. W dzień pogrzebu Erzbergera odbyły się w całych Niemczech masowe manifestacje republikańskie, które rządowi dra Wirtha dodały odwagi do energicznego zwalczania ruchu monarchistyczno-reakcyjnego.

Posel Maciej Erzberger zamordowany został dnia 26 sierpnia b. r. w Griesbach, miejscowości kąpielowej, gdzie bawił u swojej matki. Padł, ugodzony kilkunastu kulami rewolwerowymi, a sprawcy mordu uszli i policja poszukuje ich dotąd bez skutku.

Był on z pochodzenia Wirttemberczykiem. Urodzony w r. 1875., był z zawodu nauczycielem ludowym, biorąc od r. 1896. bardzo czynny udział



Święto 26 pułku ułanów: Jury konkursu hippicznego i biegów myśliwskich: 1) Hr. Mielżyński, 2) p. Kierski, 3) p. Amrogowicz, 4) hr. Breza, 5) pułk. Bogucki, 6) ppłuk. Gieszkowski.

(4000 m.) prowadził rotmistrz Długaszewski. Stanęło dziesięć koni.

Bieg myśliwski ułanów (4000 m.) prowadził por. Marszewski. Stanęło dziewięć koni.

Rząd republikański nie zdawał sobie widocznie dotąd sprawy z niebezpieczeństwa, jakie mu grozi z tej strony, lub też może nie czuł się na siłach, aby wystąpić energicznie przeciw zakusom, grożą-



Święto 26 pułku ułanów: 1) Oficerowie i ułani na placu konkursu hippicznego. 2) Zwycięzcy konkursu i biegów.

Nagrody w jeździe z przeszkodami zdobyli oficerowie: Riedl, Onyszkiewicz, Piątek i Barczak oraz podoficerowie: wachmistrz Pasternacki, Miara, Chudy.

W biegach myśliwskich odznaczeni zostali: w pierwszym rtm. Długaszewski, por. Riedl i ppor. Gierzyński, w drugim wachm. szt. Spychalski, wachm. Nowak i kapr. Cyłka, w trzecim st. ułan Wiśniowski, Jędryskowiak i Grotowski.

Nagrody honorowe oficerskie ofiarowane były przez pp. Cioromskich, p. Elżbę Ponikiewską, dowódcę pułku i korpus oficerski, nagrody dla podoficerów i żołnierzy były w gotówce.

Zakończeniem uroczystego dnia był wspaniały rant w salach Kasyna oficerskiego. Obszerne sale zaledwie pomieścić mogły przybyłych. Bawiono się znakomicie do białego rana, uczestnicy rozjechali się pod wrażeniem prawdziwie przyjemnie spędzonych chwil wśród naszej działwy Marsa, która dowiodła nie po raz pierwszy i nie po raz ostatni, że równie dzielnie spisuje się na polu walki, jak i na sali balowej, że jest innymi mówiąc słowy „i do tańca i do różańca“.

## Ofiara niemieckich reakcjonistów.

(Do ilustracji na stronie 9.).

Ruch monarchistyczny i połączony z nim odwetowy, skierowany przeciwko Francji, występuje w Niemczech coraz jawniej, a to dzięki Anglii, która Niemców napatrzyła sobie jako rękę, przy pomocy której ma kierować sprawami europejskiego kontynentu. Czując takie poparcie za sobą, reakcyoniści niemieccy podnoszą coraz butniej głowę, śpiewają publicznie *Heil dir im Siegeskrans* i spoglądają z tęsknotą w stronę Doorn, gdzie, otoczony obecnie drutem kolczastym, czeka excesarz Wilhelm rychło

cym nie tylko przeciw porządkowi w Niemczech, ale i ogólnej równowadze światowej. To jego stanowisko uzuchwalało jeszcze bardziej reakcjonistów,

w życiu politycznym w szeregach katolickiego centrum. Od roku 1903 aż do ostatnich chwil był członkiem Sejmu Rzeszy, za czasów kanclerstwa



Święto 26 pułku ułanów: Zwycięzcy i uczestnicy w konkursie hippicznym i biegach myśliwskich: 1) Major Łoziński, 2) rtm. Długaszewski, 3) por. Riedl, 4) ppor. Onyszkiewicz.